

[Miljøministeren]

I øvrigt har Planstyrelsen over for kommunen givet udtryk for, at lokalplanforslaget indeholder bestemmelser, der ikke er hjemlet i kommuneplanloven. De pågældende lokalplanbestemmelser angår forhold, der er reguleret af miljøbeskyttelsesloven, men som ikke har hjemmel i kommuneplanloven.«

På baggrund af den alvorlige affaldssituation i hovedstadsområdet og på baggrund af Planstyrelsens indstilling indkaldte jeg den 4. juni 1987 lokalplanforslaget og forslaget til kommuneplantillæg i henhold til §§ 10 og 28 i kommuneplanloven. Dette betyder, at de to planforslag først får retsvirkning, når jeg godkender dem, eller når kommunerne vedtager forslagene endeligt efter at have foretaget de ændringer i forslagene, som jeg kræver.

Jeg har anmodet Planstyrelsen om inden den 1. september 1987 at sammenfatte og vurdere de indsigelser og bemærkninger, der er fremkommet i forbindelse med planforslagene offentlige fremlæggelse, samt i samarbejde med Miljøstyrelsen at forberede min stillingtagen til planforslagene.

Da de gældende regionplanrammer forudsætter etablering af en losseplads på Avedøre Holme, og da jeg har indkaldt planforslagene, er det ikke nødvendigt at udarbejde et landsplandirektiv for at sikre det nødvendige plangrundlag for lossepladsens etablering.

Ud over plangrundlaget kræver lossepladsens etablering miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kap. V fra Hovedstadsrådet, som i denne forbindelse vil stille de nødvendige miljøkrav.

Hovedstadsrådets afgørelse kan påklages til Miljøstyrelsen og Miljøankenævnet som henholdsvis 1. og 2. ankeinstans.

Spm. nr. S 1679

Til *socialministeren* (17/8 87) af:

Lenger (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvilke overvejelser der efter ministerens opfattelse bør lægges til grund for bevarelse/inddragelse af hjælp til aflønning af hjælpere efter bistandslovens § 48, stk. 3, når brugeren indlægges på hospital, samt hvem der hæfter for aflønning af hjælpere, i perioden frem til rettidig opsigelse kan finde sted?«

Begrundelse

Det siger sig selv, at reglerne for ydelse af hjælp til dækning af lønudgifter til hjælpere i eget hjem aldrig vil blive udtømmende. Netop på grund af ydelsernes og udmålingens usædvanlige individuelle karakter (som er Århusordningens styrke) vil der også altid være situationer, som der ikke er taget højde for.

En af disse situationer opstår, når en handicappet bruger indlægges på hospital og derfor ikke har det samme behov for umiddelbar hjælp til dagligdags gøremål.

I denne situation kan man godt sige, at tilskuddet til aflønning af hjælpere skal skæres ned. Men så har man til gengæld nogle andre problemer.

For det første kan brugeren netop under en hospitalsindlæggelse have stort behov for støtte fra netop de hjælpere, som han eller hun kender i forvejen.

For det andet vil det være et alvorligt problem for ham eller hende, hvis hjælpen indstilles og hjælperne fyres, for så skal der straks efter en måske belastende hospitalsindlæggelse ske nyansættelse og nyoplæring af alle eller de fleste hjælpere.

For det tredje står det ikke klart, hvem der egentlig skal betale hjælpernes løn, i perioden frem til lovlig opsigelse kan finde sted. Ganske vist står brugeren selv som arbejdsgiver, men det er jo kun de færreste, der vil være i stand til selv at hæfte for lønnen i denne periode, og en sådan pligt vil også afskrække brugerne fra at anvende en i øvrigt rimelig ordning.

For det fjerde er det et problem for hjælperen – men dermed også for hele ordningens levedygtighed – at leve med de store indtægtssvingninger, som de vil blive udsat for, hvis de arbejder hos en bruger, som ofte eller bare engang imellem indlægges på hospital.

Jeg vil derfor gerne bede ministeren give et bud på, hvilke overvejelser der bør indgå i kommunens beslutning om bortfald/fortsættelse af hjælpen i tilfælde af brugerens hospitalsophold.

Svar (26/8 87):

Socialministeren (Mimi Stilling Jakobsen):

Socialstyrelsen oplyser følgende: